

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
Т Ъ Р Н О В О

Излиза три пъти седмично

Год. XII, бр. 143 (822)

Търново, четвъртък, 29 ноември 1956 г.

Цена 20 ст.

ЗА ОБРАЗЦОВО ИЗВЪРШВАНЕ НА ПРЕБОРЯВАНЕТО

От 1 до 10 декември т. г. в нашата страна ще се извърши общо преброяване на населението и на жилищния фонд. То има за цел: да установи броя на населението; да даде данни за неговата структура по възраст, национален състав, грамотност и степен на образование и пр.

Тези данни имат особено голямо значение. Те ще бъдат необходими при определяне на по-нататъшното строителство на фабрики, жилища, болници в нашата страна, за правилното планиране на стопанството и т. н.

Сведенията, с които разполагат нашите централни органи, не отразяват промените в населението ни, извършени след последното преброяване през 1946 г.

А тези промени не са малки. Много хора се насочиха към социалистическите строежи в Мадан, Рудозем, други пълнаха по нефтените обекти в Добруджа. Промени се сега класовият състав на градските трудежи се, на селяните. Порасна културният урив на нашия народ. Всичко това при предстоящото преброяване трябва да бъде правилно регистрирано.

Обект на наблюдения ще бъде и жилищният жилищен фонд.

Задачата е голяма и сложна. Подготовката за нейното провеждане е вече на приключване. Повечето от народните съвети в окръга се отнесоха към нея с нужната сериозност. Народните съвети в с. Долна Оряховица, Драганово—Горнооряховско, Раданово, Драгичево—Търново, повечето от народните съвети в Габровска и Павликенска околии и др. са вече почти готови за преброяването.

Имаше ръководители, обаче, които подценяваха тази всенародна задача. Неоправдан изоставане и грешки в подготовката на работата се допуснаха в с. Мелчево, Батшево, Горна Росица—Селенско, Бреговица, Мирово—Горнооряховско, Златарица, Константи—Еленско, Хотница, Мердана—Търново, Станчев хан—Дряновско и др. В тях села сега трябва да се използват и последните часове за отстраняване на пропуските в подготовката.

Работата е сериозна, отговорна, дълга. Близо 2,500 преброятели и контролери в окръга сутринта на 1 декември ще започнат работата. Всеки дом ще бъде посетен. Гражданите ще бъдат поканени да дадат необходимите сведения.

Трудежите се трябва да проявят висока съзнателност в това дело, като знаят, че настоящото преброяване е

далеч от задачата да проуча възможностите за увеличаване на данните обзори, с какъвто цел обикновено се извършваха преброяванията при капитализма. Въпрос става за събиране на сведения, които да послужат за база при планирането на по-нататъшното подобряване на материалното благосъстояние на трудежите се.

За успешното набиране на всички необходими данни, много важно е преброятелите в окръга да започнат работата си още на 1 декември т. г. — сутринта. И най-малкото закъснение е в състояние да доведе както до влошаване качеството на събирания материал, така и до общо закъсняване в цялата тази работа. Преди всичко висока съзнателност и упоритост се изисква от преброятелите. Те с умение и търпеливост трябва да обясняват на трудежите се целите на преброяването.

Важна фигура при преброяването са контролните. Те са задължени редовно да контролират и подпомагат работата на преброятелите. Крайният положителен резултат до голяма степен зависи от тяхната работа, която трябва да бъде безупречна. Затова те в никакъв случай не бива да отбягват от задълженията си да обхождат внимателно своите райони от 6 до 10 декември т. г. и, ако констатира допускни грешки, да помагат за тяхното изправяне. Когато е нужно те трябва да търсят и съдействието на народните съвети.

Народните съвети не могат да останат настрана от това голямо държавно дело. През дните на преброяването една от главните задачи на председателите и секретарите на изпълнителните на народните съвети ще бъде непрекъснато да контролират и подпомагат работата на преброятелния апарат.

Масовите и политическите организации в окръга е необходимо в дните на преброяването активно да подпомагат народните съвети. Организациите на Отечествения фронт биха могли да определят и предават към всеки преброятел по един или двама активни членове на Отечествения фронт в помощ.

Нужно е в десетдневката на преброяването всички да навлезем с чувство, че ни предстои сложна, отговорна, важна работа, успешният изход от която не е една проста самоцел, а е от голямо значение за по-нататъшното стопанско и културно развитие на нашата страна.

На упорита работа за образцово извършване на преброяването на населението и на жилищния фонд в окръга!

В помощ на унгарския народ

На възвизането за оказване помощ на пострадалия унгарски народ откликнаха с готовност и здравните работници при ДДСанаториум в Трявна, които за петнадесет минути записаха над 4,000 лева. Санитарката Делна Рашева, каза: „Зная какво значи да се нуждаеш, затова записвам от душа петдесет лева“. Главният лекар д-р Вълчев даде 150 лева и др.

Събрания в знак на солидарност с унгарските работници и селяни организираха и работниците и служителите по предприятия и учреждения в с. Сухиндол, Павликенско. В кварталните отечественофронтови организации на селото много кооператори, като М. Желязкова, Т. Стойчева, М. Пазвантова и др. записаха по два трудоводни.

Със същата готовност да помогнат на братска Унгария се отзоваха и селяните от с. Туркича, Дряновско. За няколко часа те събраха десетки кг продукти и много пари.

На общоселски събрания кооператори и частни стопани от селата: Г. Генювца — Еленско, Балван — Търново и Дъско — Павликенско се включиха в акцията в помощ на унгарския народ.

Братските си чувства към унгарските трудежи се изразиха и транспортните работници и служители от Г. Оряховица, които дадоха средно на човек по 44.47 лв.

(По дописки на: Р. Скрежева, П. Пенчев, Г. Кокос, И. Добруджаев, Н. Николов, И. Петков и Кр. Павлов.)

НА ГРИЖИТЕ — С НОВИ УСПЕХИ

За мен увеличението на добавките за леда е голямо облекчение, макар че само трите ми леда са под 16-годишна възраст, а другите три са по-големи. Улеснение за родителите е, че постановлението покрива и децата почти докато завършат средното си образование.

Докогато на моето семейство от 1 януари 1957 г. се увеличила с още 160 лева. Средствата ни за всекидневните ни разходи ще нарастват. Това ме задължава и ще се постарая да отговоря с постоянно увеличаване производителността на труда, с висококачествена продукция.

Минчо Иванов ТОПАНОВ
опъвач от кожарската ф-ка „Първи май“ — Търново

толкова пари наведнаж — над 10,000 лева.

До не много отдавна Сюлейман Сахлимов и децата му гледуваха, ходеха голи и спяха на земята. Сега той — кооперативният пастир — получава над 20,000 лв. С част от тях ще купи още много нова козичина за собствения си дом.

Весели и доволни са всички кооператори. Весело е и край селската софра. На нея всичко има.

Ил. Манев
наш специален пратеник

ЧЕСТВУВАНЕ ГОДИШНИНАТА ОТ СМЪРТТА НА КОЛЮ ФИЧЕТО

Снощи в Търново се състоя многолюдно събрание в дома на офицера за чествуване 75 годишнината от смъртта на даровития майстор — строител и архитект Никола Фичев „Колю Фичето“.

Доклад за живота и строителството на Колю Фичето изнесе инженер Пиперов.

След събранието бе прожектиран филм.

След събранието бе прожектиран филм.

След събранието бе прожектиран филм.

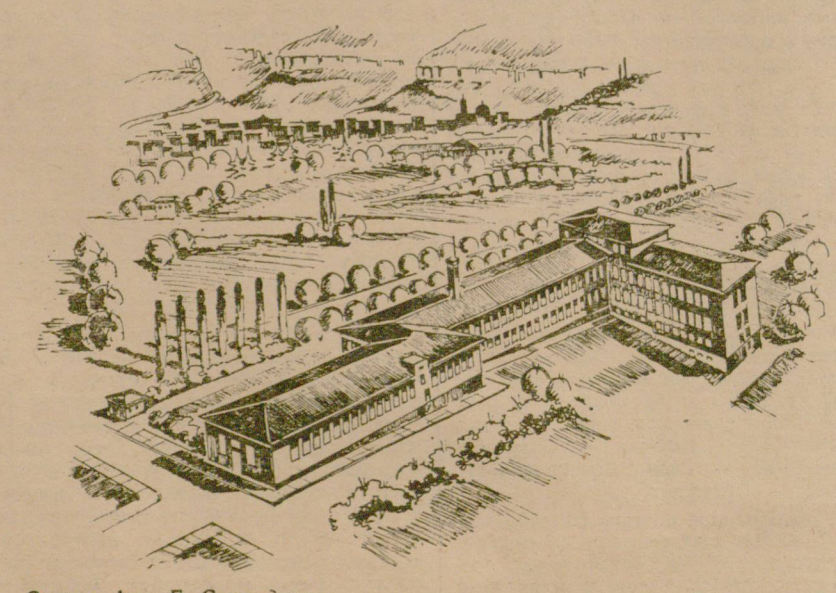
НОВАТА МЕБЕЛНА ФАБРИКА В ТЪРНОВО

Мебелното предприятие „Победа“ в Търново се помещава в два цеха, разположени в жилищните квартали на града, отдалечени един от друг на повече от два километра. Работните помещения са много тесни и непригодни за механизирания дърводелски труд.

От началото на тази година в местността „Мармарийска чешма“, върху площ от 3,200 кв. м започна строежът на новата мебелна фабрика. Фабричният корпус има обща дължина 180 метра.

Обектът ще се строи на два етапа, с оглед към края на 1957 година фабриката да влезе в експлоатация.

В южната част на района в близост с кухнята ще бъде спортната площадка — комбинация волейболно-баскетболно игрище, заобиколено със зеленина.

Скица: Арх. Б. Салунджиев

Така ще изглежда новата мебелна ф-ка в Търново, след завършването ѝ.

Самол 10 месеца изминаха от деня, когато бригадата на Вангел Манев при снежна покривка направи първата копка на

основите на машинния цех, а досега гордо извисява снагата петте корпуса на новата фабрика. Първите три са покрити. Бри-

Радост в кооперативните стопанства

С твърда вяра за още по-щастливи дни

Във вторник сутринта в двора на ТКЗС „Спиридон Карпузчиев“ в с. Ресен, Търновско беше необикновено оживено. Дочули, че някаква голяма новина носи старши инструкторът при ОК на БКП д-р. Троян Чобанов, животновъдите и кооператорите от кираджийската група се трупат около него. Всички искат да узнаят новината.

— Установява се от 1. I. 1957 г. право на пожизнена пенсия за всички земеделски стопани-кооператори, навършили 55 години за жените и 60 години за мъжете, които са имали в продължение на 25 години за основно занятие земеделие, или отраслите му. . .

— Пенсия за нас! — снавляжени очи от радост възкликва кооператорът Кочо Александров прекръсвайки Чобанов — Партията и Народното правителство мислят за нашите старини!

— Месечната пенсия се определя в размер от 60 до 150 лв в зависимост от трудовото участие в ТКЗС. . . — продължава да чете новия брой на окръжния вестник „Борба“ д-р. Чобанов.

Но особено много се развълнуваха от новината старите овчари, 70-годишните дядо Пенчо Мидов и дядо Атанас Салмов.

— Та как казваш, синко, макар че работим с Пенчо, пак ще получаваме пенсия ли? — запита с треперящ от вълнение глас

дядо Атанас. И двамата стари овчари, заработили вече по 570 трудоводни, изправят снаги сякаш в тях е нахлула някаква нова жизнена струя и ги е подмладила.

— Ех, ще съмне сега пред очите на дядо Деню Гущев — намесва се в разговора овчарят Петър Цонков. — Този човек съвсем се беше отчаял след като го изостави синът му Ангел, а сега и двамата се бабичката си от нова година ще получават пенсия. . .

Дълго след заминаването на Чобанов овчарите споделяха своята неизмерима радост и твърда вяра за настъпването на още по-щастливи дни за тях. . .

ЩАСТЛИВ ДЕН ЗА КООПЕРАТОРИТЕ

Постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет за реда на пенсионирането на земеделските стопани — кооператори бързо стана известно на всички павликенчани.

Кооператорката Рада Тодорова, занимавала се 42 години със земеделие, с радост каза:

— Дойде ден и за нас. Преди 9 септември 1944 г. 30 години работих земеделие, обаче никой не гарантираше нашите старини. Народната власт само за 12 години увеличи земеделските пенсии от 20 лева месечно на 60 до 150 лева. При все че имаше кой да ме издържа, аз си обичам ТКЗС-то и редовно работя в него. Много пъти са ми подхвалявали другарките защо още работя. Аз на шега им отговарях — работя за пенсия, но то, че това стана истина. От 1957 година ще бъда пенсионирана, но не ще прекратя да работя в стопанството, напротив

ще положа още по-големи усилия за получаване на по-високи добиви от различните култури, за да се отблагодарим на народната власт.

Не може да се наравда и Гана Димитрова изработила през т. г. 201 трудоводни и излъчена за ударничка. „Аз съм кооператорка от една година — разказва тя, — но в това постановление на Партията и Правителството аз виждам още едно неопровержимо доказателство за непрекъснатите грижи на народната власт за трудовите селяни“.

А 53 годишният кооператор Иван Колев продължи: „Аз още не съм навършил 60 години, за да бъда пенсионер, но през седемте години ще отдам всичките си сили за още по-голямото укрепване на ТКЗС — единственият път за щастлив и заможен живот на село“.

Н. ВАСИЛЕВ, дописник

При старите кооператори в Севлиево

Вестта за постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет за реда на пенсионирането на земеделските стопани-кооператори бързо се разнесе сред членовете на ТКЗС в Севлиево. С нескрито вълнение седемдесетгодишната кооператорка Ана Власева споделя радостта си.

— От шестнадесет годишна възраст си изкарвам прехраната със земеделие. С две голи ръце отглеждах децата. Щом другарите рекоха още през 1951 година да направят кооперативно

стопанство, и аз влязох. Винаги вярвах, че нашата Народна власт ще помисли за нас, стари те хора. До сега получавах по двадесет лева на месец. Скоро ще получавам повече, пък и децата няма да ме забравят.

Радостта на баба Ана се споделя и от основателите на стопанството — трудолюбивите кооператори Димо Блъсков и Кина Тотева, които посветиха своите старини за преуспяване на кооперативния строй.

Манев

В ОЧИТЕ ИМ СЕ ЧЕТЕ РАДОСТ ОТ ПОСТАНОВЛЕНИЕТО

В отделието на бонбонната ф-ка при ДЗЗ в Г. Оряховица, където работят повечето жени, бе особено оживено. Всички коментираха новото постановление за добавките за леда.

— Да е честито на всички майки! Новото увеличение на добавките! — се обърна вместо поздрав другарката Христина Симова Петрова от лабораторния отдел към другарките си.

— Я кажи, ма, какво Христино, по колко ще вземем? — я наобиколиха младите жени.

— Аз имам три деца и от нова година ще получавам 190 лева. Въпросите се спиха един след друг, коментарите продължаваха.

— А младите булки, дето имат по едно само, да си родят още по дестри! — завърши със смех кака Христина.

— Блазе на Фатме Асланова, — се провикна някой от загличковото отделение — пет лева. . . и сега 370 лв. повече на месец! Малко ли са?

— И ти си добре, Елке. Имаш три деца, ето ти всеки месец по 190 лв., — се обръщат към Елка Н. Щиркова нейните другарки.

В очите на всички се чете радост и безкрайна благодарност към родната БКП и народната власт.

З. Желев

В НОВИ ДОМОВЕ

В края на 1955 г. се събраха 8 души работници и служители и решиха да учредят жилищна кооперация за построяване на 8 апартамента. Учредителите сключиха договор с ОСУ „Местни строежи“ — Търново

за направа на сградата.

Строежът започна с бързи темпове. От време навреме кооператорите обикаляха бъдещите си жилища и с радост наблюдаваха как ден из ден строежът расте. Месеците минаваха един след друг. Дойде и октомври. Посещенията на кооператорите зачестиха. „Наближава да влизаме“ — говори засмян Христо Братоев.

Ето и този щастлив ден дойде. На 26 ноември започнаха да пренасят багажа. С радост подrejaха спалните, кухните и холчетата и си казаха: „Край на разправията с казаете“.

По лицата на всички се чете голямо задоволство. Христо Братоев говори: „Дълги години мечтаех за собствено жилище. От сърце благодаря на държавата, за лето ми отпусна заем, за да имам и аз жилище“.

Строителната организация завърши строежа качествено, като направи и големи икономии. Вместо запланиваните 485,000 за цялата кооперация са изразходвани 394,000 лева. Апартаментите бяха поевтинени.

Тази година са учредени още 5 жилищни кооперации. Строежът на жилищата ще започне през м. февруари 1957 г.

С. Николов

12 ГОДИНИ ПО ВЕРЕН ПЪТ

(по случай националния празник на Н. Р. Албания)

На брега на Адриатика, под лазурното небе мълниестен албански народ, отхвърлил ярема на експлоататорите, вече дванадесет години твори в мир светлата сграда на социализма. „Страната на орлите“ — Албания уверено крачи в семейството на социалистическите страни, твърдо и неотстъпно пази своята независимост и няма сила, която би я отклонила от този верен път.

Смелият народ, мъдро ръководен от Партията на труда, по братски подкрепен от Съветския народ и страните от социалистическия лагер, бързо изменя старата икономика, преобразява лицето на малката си хубава Родина.

В деня на своя национален празник — 29 ноември — всеки един от 1,394,000 албанци ще направи равносметка за постигнатото през дванадесетте години народна власт.

Потомците на Скендербег достойно извършиха първия петгодишен план. В края на 1955 година е решена главната икономическа задача. Страната със занаятчийски предприятия и 15—20,000 работници, страната с първобитно земеделие и 80 на сто неграмотно население се превърна в аграрно-индустриална.

Пуснатите в действие през първата петилетка около 150 нови промишлени предприятия съдвуха общата промишлена продукция да нахвърли довоеното равнище 10.5 пъти. Сега албанската промишленост с най-разнообразни отрасли произвежда за 34 дни толкова продукция, колкото през цялата 1938 година. През 1955 година на глава от населението се падат 101 киловатаса електроенергия, докато в 1938 год. — само 3.

През първата петилетка настъпиха и големи изменения в селското стопанство. Заличени са феодалистичните остатъци. Селяните вече обработват своята земя, широк е просторът за развитие на производителните сили в изгражданите кооперативни стопанства. Само през 1955 год. селското стопанска продукция се увеличи с 37 на сто в сравнение с 1950 г. В областта на културата (ликвидирана е неграмотността), бита и здравеопазването в Албанската народна република е направено за този кратък период толкова, колкото не може да се мечтае в нито една капиталистическа „цивилизована“ страна.

Бъдещето на албанците е още по-светло и радостно. Народът неотклонно върви по избрания път, и през 1956 година с ентусиазъм изпълнява предначертанията на втория петгодишен план и ознаменува деня на своята дванадесетгодишна свобода с високи успехи в труда. В навечерието на празника трудолюбивите албанци обходи радостната вест — намаляването на цените, увеличаване на ниските заплати и малките пенсии. Ето плодотворна в свободния труд — от ден на ден все по-радостен живот.

Българският народ поздравява албанските трудежи с националния им празник и им пожелава още по-големи успехи в борбата за построяване на социализма.

В МЛАДЕЖНИТЕ РЕДИЦИ

ОЖИВЛЕНИЕ СРЕД МЛАДЕЖИТЕ

Бюрото на ОК на ДСНМ в Търново постави въпроса за пълната самоинициатива на групите инструктори за разглеждане и разясняване решенията на VI пленум на ЦК на ДСНМ.

Групата инструктори от района на МТС — Търново, като обсъди въпроса за изпълнение на решенията на VI пленум, набеляза мерки за подобряване работата сред младежите в района.

В района вече е организиран семинар за изучаване икономиката на селското стопанство, в който се учат инструкторите и сътрудниците на околийския комитет, а така също и секретарите на дружествата на ДСНМ при ТКЗС.

В района 35 дружества вече изслушаха информация за положението в Египет и Унгария. В редица села от района се изнасят беседи на тема „Хулиганството и борбата с него“. В тях се съчат и някои хулигански прояви, извършени от младежи в съответните дружества.

Особен интерес към беседите проявява младежите от селата Леденик, Балван и Ново село. В повечето дружества от района младежкия актив взема бързи мерки за пресичане на хулиганските прояви още в техния зародиш. Почти във всички дружества се забелязва известно оживление.

На годишните събрания на дружествата младежите смело осъждат незадоволителната работа на някои дружествени комитетите. В много д-ва, като тези в селата Големани и Драгичево, дружествените членове без всякакъв страх критикуват носителите на нередностите.

Сега групата инструктори ще обсъди въпроса за активното включване на дружествата в озеленяване на родния балкан за изграждането на още 6 младежки звена към кооперативните стопанства.

Илия СТОИЧЕВ
организиращ на ДСНМ за Търновски район

В Н. Р. АЛБАНИЯ

ДЪРЖАВНАТА
БИБЛИОТЕКА В ТИРАНА

Най-голямата албанска библиотека се намира в Тирана. Сега тя има 156,000 тома срещу 12,000 преди освобождението. Тук трябва да отбележим, че тези 12,000 тома са били събрани в продължение на 22 години, докато само за 12 години народната власт попълни библиотеката с нови 144,000 произведения.

Книгите, с които разполага днес Държавната библиотека в Тирана, обхващат различни клонове на науката, литературата и изкуството. Само отелите по албанология и балканология, взети заедно, притежават 15,000 тома. Тук могат да се намерят редици произведения и ограничен брой скъпи колекции за живота и делото на албанския национален герой Георг Кастриоти, наричан Скендербег, творбите на Барлети-историкограф на Скендербег. В друг отел на библиотеката се пазят 8,000 релки албански книги. За уреждането на този отел библиотеката бе подпомогната от най-добрите библиографи и езиковеди на страната.

Библиотеката в Тирана е в тесни връзки с най-големите библиотеки на Съветския съюз и на страните с народна демокрация, с които разменя книги. Само за една година тя се обогати с 10,743 нови произведения, 50 на сто от които са доставени от Съветския съюз.

Л. Стефанов

ИЗ нашето богатство ЕЖЕДНЕВНИЕ

ХУБАВА ИНИЦИАТИВА

Под ръководството на селския народен съвет в Горско Калугерово, Севлиево всички избиратели организират влагане своя доброволен безплатен труд за построяване нов хубав гараж за големата рейсова — кола, която идва — от Севлиево всяка вечер и превоза членици от Добромирка, Горско Калугерово и Бяла река.

За подравняване на пръстта бяха се организирани жените и младежите. Под ръководството на Митко Дончев Денев те почистваха камъните и дърветата само за 8 ч.

След завършване на гаража, всички сили ще бъдат насочени за направата на мост сред селото.

Л. Трифонов, дописник

С ЛЮБОВ КЪМ КНИГАТА

Навн хвърчат снежинките. Студеният вятър свири по житице. В библиотеката на народното читалище в село П. Тръмбеш, Търново е тихо, топло, уютно. Над масите, навели глави, читателите прелистват списания, вестници.

Селемдестотиният дяло Никола Карпов е застанал пред гишето, откъдето неуморната библиотечка Елена Караианова раздава книги.

— Елене, дай ми една книга! Ама хубава да е. Виж там нещо за Априлското въстание, или пак някоя друга — говори той и очите му прятат по рафтовете, където са наредени книгите.

Когато библиотечката му по-

дава исканата книга, той я поема с треперящи ръце, разгръща я, зачита се и радостно поклаща глава.

Но най-многобройни и любими са най-малките читатели. Те се интересуват от приключенски книги, научно-фантастични, книги разказващи за живота на пионери.

Малкият Иван Кънчев, прочел книгата по-рано отколкото трябва, я носи и иска „Златното ключ“ или друга приказка.

Редовни посетители на библиотеката са Боян Д. Паунски, Д. Филев, Тодорка Белчева и др.

Ло края на годината с запланирано да се раздават 15,500 тома книги. Досега от библиотеката са взети 15,250 тома. Библиотечката Караианова осведомява редовно читателите за новополучените книги, като по РПЦ се четат рецензии за тях. Провеждат се и читателски конференции.

Така хората обикват книгите.

Д. Михайлов, дописник

ТЪРЖЕСТВЕНО ЧЕСТВУВАНЕ
ВАЩАРОВ

В малкия салон на Дома на културата на транспортните работници — гара Г. Орхановица по инициатива на възловия комитет на ДСНМ на 24 ноември бе тържествено чествувано 45 годишнината от рождението на великия поет — революционер Никола Йонков Вапцаров.

Вапцаровата вечер бе открита от др. Анка Наумова, която говори за живота и делото на поета, отдал се всецяло на борба за добро и свобода на нашия народ. След това група пионери изпълниха литературно-музикална програма. С въздушен плам те рецитираха вапцаровите бойки стихове, пяха песните му.

ДЕН НА ПЕСНИТЕ И ТАНЦИТЕ

Пионерите от дружина „Хр. Йотев“ при ПССУ Търново дълго се готвиха за деня на песните и танците.

И ето, тоя ден дойде. Фанфарите обявяват началото. Сърцата на пионерите се изпълват с трепет. Всички възбудено чака да видят как се е подготвил всеки отряд. Зареждат се агитките. Четвъртите класове са подготвили хубави народни песни. Учениците от IV „а“ клас — Парашкев Русанов, Стефан Моцев, Христо Сервиев и др. са заучили на цигулка и акордеон китка светски народни песни.

Първенец е IV „а“ клас. Верка Георгиева

ПРОФСЪЮЗЕН ЖИВОТ

Подобряване снабдяването
със стоки е грижа за човека

Тези дни се състоя годишно-отчетното събрание на профсъюза при ГПП „Градска търговия“ в Севлиево. Както докладът, изнесен от заместник-председателя на профкомитета др. Харалан Денчев, така и изказванията и препоръките по него бяха насочени главно за по-добро снабдяване на трудещите се с всички търсени от тях стоки.

На събраниято се изтъкнаха някои слабости в снабдяването, допускани както от самите магазинери, така и от закупчиците. Все още има магазинери, които малко обръщат внимание на дадените заявки, но не са малко и закупчиците, които не полагат грижи за изпълнението им. Напълно правилно е и изказването на др. Дафина Христова, отговорник на общинския магазин. „Дала съм заявка — каза тя — да ми се доставят от Промислени стоки — Севлиево пресови цървули, бели ботушци, алпинки. Закупчикът всеки ден обикаля складовете на едровата организация, но там няма такива стоки. Кажете ми кой е виновен?“

Изнесени бяха и редица други факти и нередности, които на всяка цена трябва да се избегнат.

През годината са направени редица ремонти, като на кухнята при ресторант „Москва“, „Одеса“, „Халите“ и др. Осигурено е работно облекло на правоимещите служители и пр. Но в тази насока има още много да се желае.

В приетата от събраниято резолюция се предвижда подобряване на организацията и отчитането на сяренованията, укрепване на профгрупите, редовно провеждане всеки 15 дни на производствени съвещания за отчитане плана по стокооборотна, издръжката на обръщението и пр. подобряване условията за работа, намаляване забележителността, и повишаване идеологическата и производствена квалификация на работниците.

Ал. Събев

Храм на героизма

Една от съкровищниците на Габрово, където всеки трудещ се може да види миналото на Габрово и революционните борби на габровската работническа класа, това е народният музей.

Запредиствахме книгата за посещение. Тук са писали работници, туристи, летовници, ученици, пионери от Палаузово, Русе, Димитровград, Бяла, Лъве могили, Кюстендил, Търново и др. Пионери и ръководители от Толбухинския пионерски лагер при гара Върбаново при посещението си на 2 август т. г. са записали: „В сърцата на малките добруджанци се оживява завинаги героическият подвиг на най-малкия син-горой на нашата славна Партия — нашият Митко Палаузов.“

— Да започнем от първия отел — ни подканя уредникът на музея. — Ето ни в отдела „Археология, стопанство и занаяти“. На предно място е поставено изказването на австрийския дипломат Тинц, минал през Габрово през 1833 г. „Трябва да беше 2 часа сутринта, когато стигнахме в Габрово. Село, разположено покрай един планински поток, образуващо много водостопи. То се обитавало от българските железари. През отворените врати на всяка къща се прискача червени огънове и ехото на ударите на чуковете.“

В отдела са изложени вещи, които отразяват първото зараждане на Габрово. Тук е поставено рало — пълен комплект от с. Топлеи, чарк за плетене гайтани, домашен стан от XIX век, черкър, табакчи, престилки, струкове, бълчици, чапи. На една от стените са поставени предмети от първия поминък на Габрово — железарство — куки, клеци и други.

В отдела на Габрово и околността интересът на групата се залича. Ето тук са поставени резби за къщи, поставени в с. Мичковци, домашен светилник, лъжички, куки за кецени, шевци от Габровско, женски накити, делви, ножове на майсторите от с. Априлово, ноцови, гав-

ванки и др. Интерес предизвиква огнището направено в стар стил от с. Божени — Габровско.

Влизаме в отдела „Пластично народно изкуство“. Тук сме възхитени от уменията и нещнатата, с които са изработени на ръка различните църковни резби.

Украсното оръжие-пищови, дълги и къси шишини, възбуждат чувство на уважение към старото българско оръжие, с което ордите на капитан Дяло Никола, Ц. Дюстабанов и др. са биели турските поробици.

Лавровият венец, положен при погребването на откривателя на първото българско училище В. Е. Априлов с надпис „От признателните габровци, габровски учители и почитатели — гр. Пловдив — 2 октомври 1897 г.“ събужда старите спомени за родолюбца на Габрово — Априлов. Писмата на Нефит Рилски, на Априлов, взаимноучителната таблица на първия учител в новотворителното първо българско училище — Нефит Рилски, картините на художника Цокев, като „Болно дете“, „Чорбаджия“ и др. ще са вечно доказателство и спомен на габровци, за родолюбивото и майсторлъка на възрожденците.

Отделът на революционното движение е поместен в няколко стаи. Няколко стаи, а колко слава, безстрашие и безмъртност са отразени тук!

Вървим между подредените шкафове, отразяващи революционната борба на габровци против турския феодализъм и фашизма. Спираме пред таблата и четем пожелателите пазиви на Габровско-севлиевишки партизански отряд, писани на ръка и циклописи.

Каква сила и величие отразяват портретите на борците от революционното минало на Габрово — поп Харитон, Иван Христоф, Тотю Иванов, Георги Бочаров и по-нататък текстовите и снимките от живота на габровската партийна организация и станалите конгреси в гр. Силки. Отравяват изборите през 1919 г. в града, провъзгласяването му за комуна през 1919 и 1920 г. Има и портретите на общинските съветници Пенчо Плав-

ков, Стойчо Иванов, Тодор Иванов и други.

С горест разглеждаме портретите на жертвите на терора в Габрово през 1925 г. — Христо и Пенка Рачеви, Иван Димов и др. От постамент на стълбо ни гледат портретите на ръководителите на 8-ма въстаническа зона Запазеното тук е малко. Останалото са разпиляли бурите по балкана, но това, което е запазено, те кара да чувствуват всичко като свято нещо. Кой не е слушал за кучето на баба Зара — майката на Габровския партизански отряд — „Маршал“ и къщата й, където от 1942 г. до 1944 г. не един път е заседавал Окръжният комитет на Партията и е давал подслон на народните борци?

Осенова поляна — пред нас изпъква образът на малкия Митко. Фотографът е успял да отпечата добре добродушното детско лице на Митко — най-малкия партизанин и той застана пред нас. Ето партизанската болница на местността „Осенова поляна“, от всички страни пълзят полци и войска. Вътре в болницата Митко, майка му и ранените бойци от отряда, които всеки ден очакват вест от отряда. Горската тишина се нарушава от писка на куршумите и тряска на бомбите. Митко отпраща изстрел след изстрел към тях, които желат да унижат техния живот и за главите им да получат пари. Сражението е в разгара си. Върва. Миг след това Митковото тяло е разкъсано от вражеска бомба.

От таблото на загиналите борци ни гледат десетки очи, мили образи. Ето Иван Люцкован (Страхил), певецът на отряда, Буря, Евтим Апостолов. Тук се пазят бойната пушка на Димитър Байкушев, недействителна карта на Райко Ламбов, циклописната машина, от която са излизали хиляди позиви.

Всички гледаме без да проумеем, признателни на ония знания и нечужди герои, които оросиха родните краища с кръта си за свободата на народа.

Методи Иванов, дописник

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ ЗА ПРИМЕР

През 1955—56 учебна година между колективите на ф-ка „Балкан“ и основно училище „Н. И. Вапцаров“ в Търново бяха установени дружески взаимоотношения, скрепени с тържествено приет договор. С радост изпълняваха задълженията си пионери и учители. Често ученически агитки посещаваха предприятието, изнасяха своите програми. Не рядко учителите по биология и физика уреждаха научни наблюдения с учениците в предприятието.

Трябва да изразим нашата благодарност, че администрацията, партийното и профсъюзното ръководство в предприятието всякога ни посрещнаха сърдечно и осигуряваха добри специалисти, които теоретично ни изясняваха и на практика показваха на учениците производствените процеси.

Интересът на нашите шефове към учебно-възпитателната работа се повиши. Те присъствуват на родителско-учителски и класни срещи, вземат дейно участие в набелязването на мероприятия за свързването на теорията с практиката, на училището с живота. Изразиха готовност да ни осигурят място от собствения си двор, за разширя-

ване опитния ни участък, като ни подпомогнат и за неговото подреждане.

При подготовката на тази учебна година предприятието изпрати другарите Недялко Гичев и Георги Бъчваров, които извършиха безплатно за училището обшиване с шперплат докъла на коридора на I етаж. Двамата другари работиха в училището съзнателно. Те послужиха за добър пример на всички ученици, учители, прислужници — как се работи на обществения сектор, как се пестят материали и как се създава по-естетична обстановка. Не само обличаваха докителите, но ги и болдисаха, а после предложиха сами и поставиха 72 куки за закачалки, направиха и две поставки за ктвове.

Този труд, който възлиза на повече от 1,000 лева, е неизмеримо ценен като възпитателен труд. Ние благодарим на целия колектив на предприятието, Ние сме уверени, че взаимоотношенията ни с ф-ка „Балкан“ ще укрепнат и се разширят още повече във връзка с по-цялостното изпълнение на задачите за политтехническото обучение и бъдеще.

Ив. ГЕНОВА

НА ПАРТИЙНИ ТЕМИ

Възпитанието на председателите, бригадирите и звеноводите
важна задача пред партийните организации

Павликенска околия е една от решаващите селскостопански околии в страната с развити многоотраслови трудово-кооперативни земеделски стопанства. Кооперирането на трудещите се селяни в основни линии приключи още в 1950 година. Сега в ТКЗС са обединени 96 на сто от земята и 94 на сто от домакинствата.

В постановлението на ЦК на БКП и МС от 7 юли т. г. се подчертава, че по нататъшното укрепване на ТКЗС, както и борбата за увеличаване на селскостопанското производство изискват да се подобри ръководството на селското стопанство от страна на партийните комитети и организации и народните съвети, да се подобри повседневната работа с председателите на ТКЗС, бригадирите, завеждащи фермите, механизаторите, животновъдите и други.

В последните няколко години околийският комитет на БКП в Павликени извърши значителна работа в тази насока.

За председатели на ТКЗС в с. Градиче бяха изпратени др. Хр. Събев — завеждащ селскостопанския отел при ОК на БКП, в с. Горско Сливово — др. Неделчо Конов — заместник-председател на изпълкома на ОНС, в с. Дъсково — Петър Маринов — от Окръжния комитет на БКП и други.

С оглед да се подобри партийното ръководство в редица ТКЗС, като Димча, Лесичери, Мусина, Недаи, Градиче, Горско Сливово, Вишовград, ТКЗС — Павликени и други, за партийни секретари бяха върнати партийни работници, другари от околийските ръководства на масовите организации, офицери от народната армия и други. Много другари отидоха да работят в ТКЗС, като бригадирите, завеждащи ферми, звеноводите и пр.

Както през миналата година, така и сега, при ОК на БКП е организиран семинар за председателите на ТКЗС за изучаване икономиката на селското стопанство. През настоящата година в семинара е предвидено да бъдат изнесени следните лекции: „Производителността на труда в селското стопанство, пътища за снижението разходите на труда и средствата при производството на различни продукти“.

Тодор ПОПОВ
секретар на ОК на БКП в Павликени

„Организация, нормиране и заплащане на труда в ТКЗС“, „Повишаване агро и зоотехническите и икономическите знания на ръководителите на ТКЗС — важно условие за издигане на по-високо равнище ръководството на селското стопанство“ и други.

Наред с това пред председателите се изнасят редица лекции от научни работници по агро и зоотехнически въпроси, по икономика на зърненото производство, техническите култури и животновъдството.

Така, например, през м. октомври т. г. в района на МТС — Караново се проведе съвещание по лозарството, на което присъстваха председателите на ТКЗС, агрономите и бригадирите на лозарските бригади.

Пред участващите в съвещанието др. Маграсо — научен работник от селскостопанския институт по лозарство в Плевен изнесе научен доклад за развитието на лозарството.

След доклада всички участващи в съвещанието посетиха лозовите насаждения на ТКЗС в селата Батак и Недаи, за да се покаже практически как трябва да се подходи при резбата на лозите при различни условия и да се избегне шаблонът.

Основната производствена единица в ТКЗС е бригадата. В трудовите кооперативни земеделски стопанства в околията работят 176 бригадири, от които 161 мъже и 15 жени, от тях членове на БКП — 92, на БЗНС — 38, на ДСНМ — 4 и безпартийни — 42.

В последните години в много ТКЗС израснаха добри бригадирите, познаващи своята работа, организатори и ръководители на производството в повечерните им участъци.

Другарят Стефан Георгиев Събев вече 9 години работи като бригадир в ТКЗС в с. Стамболово. Той проявява самоинициатива в своята работа, създава добра организация в бригадата, работи за приложението на всички агротехнически мероприятия в борбата за високи добиви. За получаване високи добиви царевича тази година под негово ръководство бригада-

та излови 156 тона обектори тор, зася 74 декара по квадратно-гнездовия начин и получи по 354 кг от д.к. От цялата засиена площ лозя бригадата му получи по 1,050 кг десертни грозде.

От всичко 176 бригадирите 26 са с начално образование, 123 с основно и около 18 със средно образование. Като се вземе под внимание това образование на нашите бригадирите налага се околийският комитет и партийните партийни организации да им оказват постоянна помощ в тяхната работа.

През последните години доста бригадирите минаха през селскостопански училища и школи, завършиха агротехнически кръжоци. Но все още значителен брой нямат елементарна подготовка и това им пречи в работата.

Сериозна пречка за подобрене работата на бригадирите е тяхното често подмятане. За това говори и следният пример: от 176 бригадирите в околията само 73 са бригадирите повече от три години. Останалите са от една или две години. При тази практика на подмяна не са редки случаите за бригадирите да се издигат неподходящи хора както в селата Бяла черква, Върбовка и гр. Павликени.

Важна роля за укрепване на производствените бригади в ТКЗС, за изпълнение на поставените задачи се пада на звеноводите. Те са първите помощници на бригадирите. В кооперативните стопанства в околията работят 862 звеноводите, 313 от които са жени. Белиновството от тях се ползват с любов и уважение сред кооператорите, работят активно за организационното и стопанското укрепване на ТКЗС, водят борба за високи добиви.

Не може, обаче, да се каже, че нашите партийни организации и УС на ТКЗС са подбрали най-подходящите кооператори за звеноводите.

Наша слабост е също така, че процентът на жените, издигнати на отговорна работа като бригадирки, вместо да се увеличава, постоянно се намалява. Това е показател, че този въпрос се ползват от партийните организации и УС на ТКЗС, които се подлагат на внушение на неприятели, а в някои случаи и на карьеристични настроения, поради което редица жени,

които са били добри бригадирки са бивали подменявани.

В много случаи за звеноводите са издигнати хора, които нямат положително отношение към народната власт, други с малка подготовка и ограничени възможности.

Добри грижи полагат за издигането и възпитанието на звеноводите партийните организации в кооперативните стопанства в селата Горско Сливово, Михалици, Караново и други. Там почти всички звеноводите са издигнати да се учат в учебните звена на Партията и Отечествения фронт и в агротехническите кръжоци. Освен това почти всички звеноводите са агитатори, присъствуват редовно на инструктажи, ползват вестници и „Народник на агитатора“. Често се провеждат съвещания с тях за обсъждане на някои мероприятия, които трябва да се приемат от УС на ТКЗС.

Работата със завеждащи фермите не е още на необходимата висота. От всичко 92 души само 4 са със средно образование. Малки са техните зоотехнически познания. И тук текущото е голямо. От 92 завеждащи ферми 58 са за първа година.

Завеждащ фермата в село Росица бе един от най-добрите, но с неговата смяна работата се влоши и продукцията в краветофермата намалала. Че калитри имат решаващо значение се вижда и от следния пример: В ТКЗС в с. Дъсково като завеждащ краветофермата от 7 години работи др. Стефан Григоров — член на БКП. В резултат на неговата добра работа и другите кооператори, работили в краветофермата, млекопроизводството в сравнение с 1951 година се е увеличило с 852 литра на фуражна крава.

Положителни са резултатите и от работата на Минко Илиев от ТКЗС в с. Караново, който е завеждащ овкотофермата от 5 години. През тази година той получи от своето стадо по 3,340 кг вълна и 54 литра мляко от овца. Добри завеждащи ферми са и другарите Любен Кирков — Върбовка, Иван Дочев — Горна Липница, Беньо Байчев — Сухидол.

За подобряване състава на кадрите в ТКЗС особено дълг е падна на организациите на ДСНМ. Затова пред околийската партийна организация пред дружествата на ДСНМ стои голямата задача: да се насочат младежите завършили средно образование на работа в селското стопанство.

В село Михалици тази година към 65 младежи със средно образование работиха в поледните бригади и животновъдството. Примерът на младежите със средно образование от

ТКЗС в с. Михалици трябва да се поспелва и от другите села.

Спускането в експлоатация на язовир „Ал. Стамболийски“ и разширяване Росицката напоителна система близо половината от площите на Павликенска околия ще се напояват. Това открива големи възможности за по-нататъшно увеличаване на добивите в селското стопанство.

Но да се оползотворят правилно водите необходимо е да се повиши културата на бригадирите, звеноводите и хората работещи в напоителната система. През годината под ръководството на напоителната система се провежда петдесетдневни и едномесечни курсове с водопелителите, надзорителите и техническите ръководители.

Нашата партия и Правителството полагат не малко грижи за създаване на добри и квалифицирани кадри за ТКЗС с разкриване на селскостопански училища за бригадирите, звеноводите, завеждащи ферми и школи за председатели на ТКЗС. Как обаче се използват тия кадри?

Голяма част от завършилите селскостопански училища и школи не се използват на ръководна работа в ТКЗС.

В околията 126 кооператори са завършили селскостопански училища за бригадирите и завеждащи ферми, а от тях само 26 в настоящия момент са издигнати на отговорна работа като бригадирите, завеждащи ферми и звеноводите. Така, например др. Димитър Иванов Димитров от село Долна Липница, е завършил едногодишен зоотехнически курс, а работи в лозарската бригада. В с. Дъсково др. Милка Кръстева също завършила едногодишен зоотехнически курс, а бе назначена за касиер на ТКЗС.

В околията 26 другари завършиха школи за председатели на ТКЗС, а само един от тях е на отговорна работа. Другарят Иван Караианов от село Патреш е завършил едногодишна школа, но не е издигнат нито като бригадир, нито като звеновод, а работи в производството. Тия факти показват, че не винаги в тия училища и школи се правят подходящи хора, а често само да се изпрати исканият човек и изпълни формално задължението.

На нашите кадри в селското стопанство липсват достатъчни познания по въпросите за конкретната икономика. В последно време околийският комитет набелязва мерки да се преодолят тези слабости. Във всички села са сформирани кръжоци по икономика на селското сто-

панство, в които се учат всички бригадирите и завеждащи ферми, обаче

Тя работи върху годишния си план

Още от първ поглед всеки посетител на магазина на ГТП „Градска търговия“ за продажба на вълнен трикотаж и чорапи, в Севлиево, в който работи др. Веселина Станчева, остава доволен.

Добре подредената малка витрина, красиво изложени и подредени без всякаква гънка, пригладени трикотажни предмети, привличат вниманието му. В този магазин чорапите и стоките, които имат най-голямо търсене за сезона, са поставени на най-лично място — удобно за най-бързото и лесно предлагане на клиентите. А клиентите непрекъснато влизат и излизат с пакети в ръка.

Магазинерката умее да предразполага, да убеди всекиго в преимуществото на предлаганата стока, като за всеки клиент намира подходящи думи и го подпомага при избора. „Този десен ви отива“. „Това е най-хубавият подарък за зимата“. „Тази блуза ви придава елегантност“ и пр.

В борбата за културно обслужване и задоволяване вкуса на потребителите др. Веселина Станчева е непримирима. За всяка липсваща стока тя сигнализира навреме и не се успокоява докато не получи търсената стока.

От работата ѝ са доволни всички клиенти. Добри са и резултатите — редовно изпълнение на тримесечните планове, I тримесечие 106 на сто, II тримесечие 132 на сто, III тримесечие 125 на сто, а от 15 ноември т. г., след като преизпълни годишния си план 103 на сто, тя започна да работи върху годишния си план за стокооборота.

За тези успехи др. Веселина Станчева заслужи с право почетното звание „Най-добър в професията“ Ал. Сабев, дописник

Когато се работи с желание

Някакви трудности не са в състояние да забавят устрема на селяните от с. Г. Липница, Павликени. Организирано, на масови трудови дни на селските излезе да направи пренастилка на пътя за с. Паскалевец. Общата стойност на труда възлезе на 13,000 лева.

Нак с трудови дни възстановиха двестемис — по пътя за Паскалевец и Долна Липница

Горнопланинчани се погрижиха за селото си. Те поправиха две улици по които през зимните и кални дни труд не се вършеше. Ст. Станчев

ЗА НОВИ ТРУДОВИ УСПЕХИ

Трудолюбиви са работниците от шивашката ТП „Единство“ в гр. Севлиево. Работейки съзнателно и упорито те редовно преизпълняват трудовете си нурми.

Изпълнението на годишния производствен план по всички показатели 45 дни предсрочно бе голяма трудова победа на целия колектив. За същото време са превъзпихли обещанията си за увеличаване на производителността на труда с 15 на сто, а за себестойността на продукцията — с 3 на сто. Реализирали са икономии от материали и фонд работна заплата на стойност 14,000 лева.

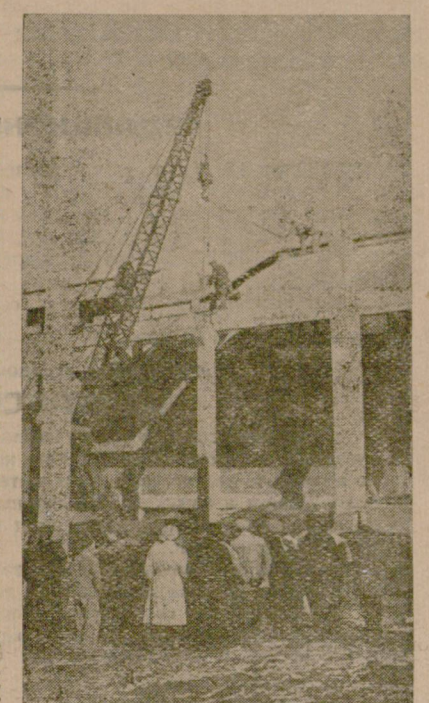
За постигнатото на тези успехи спомогна много постоянно разгарящото се съревнование между отделните ра-

Една сутрин през последните дни на ноември на стрелна на аретурния цех на текстилния комбинат „Васил Коларов“ в Габрово бе особено многолюдно. Дошли бяха челични-строители, бригадири и ръководители от почти всички главни строителни обекти в окръга за обща на опит по организиране на образцова строителна площадка и за запознаване с методите на индустриалното строителство — изработване и монтаж на глобелни железобетонни елементи.

Радостни ръкоствисания със строителите на комбината, много приятни срещи, събуждащи спомени за съвместна работа по кои ли не строежи в Голдината... И докато не е почнала деловата част голяма група гости отиват на работното място на монтажната бригада на др. Иван Бенков. Тук е най-интересно. Мощен съветски багер-кран със 17-метрова стрела, подчинявайки се безропотно на всяка команда на своя машинист др. Стоян Стоянов от УМА — София, леко и бързо издига покривните черупки от земята до мястото на монтажа.

Кого не възхищава техниката, възбуждава човека със стократно по-големи сили? Завързват се непринудени беседи. Около любимите на обекта багер-кранисти и неговия помощник др. Гено Генов, се струпва голяма група. А носителят на орден „Червено знаме на труда“, знатният строител на фуражния комбинат в Плевен, бай Миньо Демиев от Търново повежда разговор с бригадир.

— Както го правите със глобелни елементи не е лошо. Дървен материал е икономисва. Няма да изчакваш бе-

На снимката: Участниците в съвещанието наблюдават монтажа на покривна черупка с помощта на кран Снимка: Вс. Пурел

Решаваща е помощта на техниката в глобелното строителство, което преобладава в изграждането на новия аретурен цех на ф-ка „В. Коларов“ в Габрово. Снимка: Вс. Пурел

СТРОИТЕЛИТЕ ОБМЕНЯТ ОПИТ

тона. Бърз е този начин. Друго е да отливаш на земята, по-лесно се работи — изказва задоволството си той.

След малко всички се събират около ръководителя на полигона др. инж. Петко Моноф. С улеснение на влюбен в работата си човек той разказва как работническият колектив е овладял производството на глобелни колонии, греди и черупки за покрив, как е успял да скъпоти производствените цикли. Не скрива трудностите, лутанията и грешките в тази нова, непозната работа, изискваща точност и високо качество.

Обажда се бай Миньо, чието набито око е забелязало нееднакви fugи между монтираните черупки:

— То става, защото колкото и да крепите кофража с колове, все отдава при вибрирането и горювете се разкриват. Какво ви пречи да направите бетонни упори, та кофражът да се обляга на тях? Ще избегнете деформацията.

— Хубава е идеята ти, бай Миньо. Ще я осъществим — зареждам полжаване другарската помощ инженерът. — Наля сме се събрали един друг да се научим!

С интерес се изслушват разказите на ръководителя на изкопачко-бетонджийската бригада Христо Байданов и на началника на обекта Димитър Кавалов.

— Сводовете на монолитната част, дебели само 6 см, проектантът бе дал да се работят с два кофража. Това ни озадачи. Нужни бяха тънки и дълги вибратори, а с такива не разполагахме. Умувахме много и колективно измислихме: да работим с един кофраж и с много чест бетон. Лепихме го като лътици, с лопати и мистрии. И сполучихме. Качеството е отлично и бързо стана. Освобождени кофраж от единия свод пренесохме готов на другия. И тук спестихме време и средства — каза бригадирът.

Др. Димитър Кавалов споделя опита на колектива в рационалното организиране на строителната площадка, в социалистическото съревнование и всекидневната отчетност на резултатите от труда на всеки работник. Благодадение на това обектът постоянно изпълнява плана си по всички показатели.

В заключение др. Любен Девчев председател на ОК „С“ на строителните работници изтъква извънредното строителство в окръга през 1957 г. налага челичният опит по подреждането на строителната площадка, колективното ръководство на обекта и творческото участие на всеки работник и бригадир да бъдат внедрени на всички строежи, за да се даде бърза, качествена и икономична работа.

Вс. Пурел

2:30 лева на трудолен само от бамбата

В ТКЗС „Кремълска звезда“ в с. Правда, 1. Оряховска наред с другите селскостопански култури се отглежда и бамбата. През настоящата година кооператорите засяха 70 декара от тази култура. Сеитбата извършиха с конски редосеялки на добре подготвена почва, двукратно култивирани преди сеитбата. След като културата поникна, бе окопана трикратно с конски окопвачки и наторена с минерални торове между първото и второто окопване.

Навременната сеитба и редовните грижи от страна на кооператорите дадоха възможност на бамбата да се развие добре. През време на плодосенето редовно я беряха — два и три пъти в седмицата. Това е важно условие за получаване на високи добиви от нея, тъй като нередовното бране довежда до силно понижаване на завързване.

В резултат на всичко това кооперативът получи около 39,000 кг бамба. От продажбата на получената бамба в касата на стопанството постъпиха 90,000 лева. Този доход от бамбата, разпределен върху заплатаваните за цялата година 39,000 трудолен, прави по 2:30 лева на трудолен. Високите парични постъпления от тази култура и от другите интензивни култури и животновъдството дават възможност да се раздава на кооператорите по 9 лв. аванс на трудолен.

Иван М. Кондев, агроном при МТС

следното влакно. След обиранието на козаците минават други специални машини, които изскуват стеблата на памука, а колакозниците ги обират и използват за гориво.

Поради закъсняването на брането, дълбочина оран на площите на памука извършва се два през януари и февруари, на дълбочина от 25—28 см. На една и съща площ сеят памук обикновено по 2—3 години наред, след което правим сеитбооборот с люцерна, фий и др. тревни растения.

Пролетта преди сеитба не орем, а чизлиуваме (разрохкваме на земята с остри ножове до 20—22 см дълбочина). Ако почвата е влажна, не чизлиуваме, а само няколко пъти я брануваме от 8 до 10 см.

Щом получим семената от завода почваме на ръка да ги почистваме, като зелените и такива с малка къняемост отстраняваме. Обеззаразяваме ги с 40 на сто формалин. След това обезалелно ги залушваме. После 100 кг семена напудряваме с 4—5 кг амониев сулфат против гниенето и за подхранване на малките коренчета.

Сеитбата започваме много рано — от 22 март и я свършваме най-късно от 7 април, защото по-късно настъпват обилни валежи. Сеят на 45 см ред от ред със сеялка. После букетираме също на 45 см. След букетирането колакозниците минават и притърват на ръка памука, като оставят съответно в букетите да се редуват по 2—3—2 стърка. По този начин ние осигуряваме в един декар най-малко от 11—12,000 растения.

Паднал ли първите големи валежи, веднага след тях излизат всички колакозници и само за няколко дни със специални мотиви и с машините разваляме образуваната кора.

Поникне ли памукът, най-напред го копаем на ръка. Първия път го култивираме плитко — от 6 до 8 см. След това все по-дълбоко, докато стигнем до 18 см. Култивиранието извършваме 7 пъти в едно направление и 3—4 пъти в другото.

Наред с култивиранието подхранваме трикратно. Първото извършваме с 6—7 кг амониева селитра на декар 12—14 кг суперфосфат и 15—20 кг. добре изсушен на слънце и смлян на прах от машина оборски тор. Второто вънасяме в земята с машина на 6—8 см дълбочина.

Второто подхранване съпада с първото поливане. Тогава правим 15 сантиметрови поливачески бразди. В тях на 18 см вънасяме 10 кг амониева селитра, 15—20 кг суперфосфат и 20 кг оборски тор на декар.

Трети път подхранваме най-късно от 9 август, като намаляваме торовете. На декар вънасяме от 6—7 кг амониева селитра, 15 кг суперфосфат и 20 кг оборски тор.

Първата поливка съпада с масовото цфене — през юли — доста късно. Но това правим с цел растението здраво да се поборят със сушата, добре да се вкоренят, да се закалят. Поливането се извършва от опитни поливачи. На всеки не се повярва това важно мероприятие, въпреки че от векове нашите хора поливат. В дълбоки бразди пускаме много тънки струи, като една браз-

да с дължина до 85 метра, поливаме за 2—3 дни. Разбира се, че водата се пуска едновременно в много бразди. За един сезон поливаме памука на по-високите места 10—12 пъти, а в низките, където водата е плитко 6—7 пъти, но по-късно от 9—10 август не поливаме. След всяка поливка разрохкваме земята с култиватори.

Друго много важно мероприятие, което прилагаме при отглеждането на тази култура, е къшенето. Извършваме го на два пъти. Първия път къшим само онези растения, които имат много козаци и цветове, като оставяме 13—14 плодни пъпки. Втория път обаче наред с тези, които имат горепосочените пъпки, приципваме и тези, които нямат този брой. По този начин насочваме соковете в пъпките, а не за растеж на памука.

Брането на памука започваме към 1 септември, като 65 на сто от него прибираме ръчно, особено този от семенните участъци. Много едрият памук, над 1—1.2 м, също берем на ръка. Нашите колакозници работят много бързо и с две ръце. Ние казваме, че ако имаме и десет ръце и с тях ще берем. Много са тези, които прибират за сезон 10—15 тона, а девойката Гюльоля Хабирова бере за сезон до 16 тона влакно. Досега вече сме набрали над 350 кг памук от декар, а до края на сезона, който ще продължи до края на декември, ще приберем не по-малко от 400 кг памук. Отделни бригади ще получат 500—600 кг от декар, а отделни звена — до 680 кг.

Памукът при нас се сортира на четири категории: I-во качество се залаща по 3.5 рубли, II кач. — 3 рубли, III кач. — 2.60 рубли и IV-то качество — 1.80 рубли. Надплановото производство се залаща двойно. Памукът за т. г. е 230 кг от декар.

Миналата година само от памука въехме 1,800,000 рубли, като дадохме по 12.40 рубли на трудолен, по 2.300 кг пшеница, мед, грозде и други продукти. Богатият урожай през т. г. що осигури на колакозниците не по-малко от 15—16 рубли възнаграждение на трудолен, от 3.5—4 кг пшеница и други продукти.

Вярвам, че мнозина се интересуват от ръководството и устройството на нашия кохоз. Ръководството му състои от 15 души: председател др. Заманов, член на обл. съвет, депутат на Върховния съвет на СССР и Герой на социалистическия труд и 4 заместник-председатели. Първият заместник по всички въпроси съм аз. Вторият е другарят Васил Алексиев Мухин (русин), зоотехник на републиката, зав. животновъдството, третият заместник е партийният секретар К. Джеланов и четвъртият отговаря за транспорта и снабдяването. Кохозът е разделен на 10 участъка с общо 92 бригади, от които 55 памукови. Участието се завежда от агрономи с помощник един счетоводител. Такъв завеждащ участък е присъстващият тут Герой на социалистическия труд др. Сангин Буйраев.

Кохозът има своя болница, родилен дом, кола за бърза помощ, 34 варни и 10 леки коли. Той е електрифициран, радиофициран. Има собствена автоматична телефонна централа с 201 абонати.

За старите и неработоспособни колакозници полагаме особени грижи. На навършилите мъже 60 г. и жени 55 г. даваме по 150 рубли пенсия. На участъка на др. Буйраев до зелена горичка и край малка рекичка строим голям почивен дом за старите. До него ще имаме и трапезия, в които могат да работят онези, които желаят.

Строителната бригада на кохоза, ремонтира къщите на колакозниците безплатно. Самоотверженият труд на челичните в нашия кохоз е щедро възнаграден от правителството. Ние имаме 22 герои на социалистическия труд и 350 орденосносци. Това ни кара да работим още по-упорито за още по-богат урожай.

За подобряване работата и в конфекцията извършихме редица нови подобрения, част от които също въвеждахме от фабрика „Буря“.

За да запълним липсата на банциг, какъвто имат кроачите във ф-ка „Буря“, ние доставихме два нови външни електрически ножове — гатери за кроене, с което производителността на труда при кроенето се увеличи. Правилното манипулиране с тях ножове дава по-добри резултати за качеството на кроенето, отколкото с банциг.

Шевните бригади в конфекцията вече са комплектовани съобразно асортимента за различните видове трикотажно бельо. Това направихме чрез реконструкция на машинния парк, размаване на някои машини и монтирането на още един банк. Всяка бригада има план в натура, по асортимент и производителност. Това доведе до по-правилното и ритмично подаване на работата, до по-ефикасен контрол върху работата на шивачките, а от там и до подобряване качеството на трикотажа и повишаване производителността на труда.

Въведохме всекидневна отчетност на бригадите по планираните показатели, които нагледно ни дава представа за изпълнението на плана на бригадите. Затова на контролорките е създадено удобно работно място, с маса и шкафчета, където се съхраняват отчетните документи на бригадите и където контролорките работят по отчетите работата на отделните работнички-шивачки и изпълнението на планите на бригадите. Сега изпълнението на плана се следи не само в крайния процес при пакетирането на готовата продукция, но и в шевния отдел.

В резултат на внимателна проверка качеството на шевя при нас е чувствително подобро. Избягват се всички допускани до сега недостатъци. Тегелите са съгласни по изискването на стандарта. Качественото кроене и старанието на шивачките от машини оверлок доведе до намаляване на отпадъка.

Повиши се качеството на работата и производителността на труда и в пакетажа. Броят на работничките-сортировачки бе намален. За правилното и качествено сортиране и пакетиране на готовата трикотажна продукция бяха направени нарове и етажерки. Постепенно всички стари нарове и етажерки ще бъдат подменени с нови, които са по-удобни и по-практични.

Премияването на едновременно производство в конфекционния отдел доведе до намаляване на броя на спомогателните работници, а от там и до повишаване производителността на труда.

Взаимните проверки, извършвани между нашите две предприятия допринасят за разгаряне на социалистическото съревнование, за всеостранно подобряване на работата и за укрепване дружбата между двата колектива. Резултатите до сега потвърждават това.

Естествено, ние няма да спрем да работим и се задоволим с постигнатото. Отзивите на купувачите, по-пълното задоволяване на техния вкус се са най-добрата преценка за това кой как изпълнява взаимните препоръки.

Б. АЛЕКСИЕВ

директор на ф-ка „Авр. Стоянов“ Гряна

ОВОЩАРИТЕ СЕ УЧАТ

Околийският комитет на Отечествения фронт, съвместно с отдел „Селско стопанство“ при ОНС в Дряново, организираха 14 кръжока по овощарство. Лектори на кръжоците ще бъдат агрономи от ОНС и от Овощарската опитна станция в Дряново и техните по овощарство в околията. Заная-

тията в почти всички кръжоци вече започнаха.

На 22 ноември бе изнесена първата лекция през 30-те кръжоци в с. Гостилница на тема „Значение на овощарството във връзка със 715 постановление на Министерския съвет“.

За. Златев

СЪВЕТСКИ ПАМУКОПРОИЗВОДИТЕЛИ РАЗКАЗВАТ

Делегация от съветски памукопроизводители в състав: Сафар Додобаев (на снимките първият отляво надясно), председател на районния изпълком на Сталинабадски район, Таджикска ССР, Сангин Буйраев (вторият) Герой на социалистическия труд, зав. участък в кохоза „Сталин“ в социал. район, Сафар Ибрагимов (третият) първи зам. председател на социал. кохоз и тракторният бригадир Кабир Кахаров (четвъртият) се срещнаха с изтънати памукопроизводители от Търновска, Павликени и Г. Оряховска околии в с. Ресен, Търновско и споделиха с тях своя опит по отглеждането на памука. Тук правим в съкращение беседа на Сафар Ибрагимов.

За още по-богат урожай

Сафар ИБРАГИМОВ

първи зам. председател на кохоза „Сталин“ от Сталинабадски район

Нашият кохоз „Сталин“ се намира в Сталинабадски район, Таджикска ССР. Той е разположен между високи планини. Образуван е в началото на 1929 г. Тогава в него члелуваха 124 домакинства с 20,820 декара земя.

През юли 1953 г. кохозът обедини 27 малки кохоза с 3,113 домакинства и 410,000 декара площ. От тази площ само към 100,000 декара е обработваема земя, останалата пасища, ливади, овощни градини. Под поливка са 50,000 декара.

Основният отрасъл за кохоза е памукът, който заема 35,000 декара от обработваемата площ. Сеят и зърнени храни към 24,000 декара, фуражни култури — 8,000 декара и други. Имате 3,250 декара лозя на поливка. Земята обработваема със 7,661 работоспособни колакозници и колакознички.

Кохозът има 2,703 глави работен добитък, 815 кобили, 802 фуражни крави, 25,640 овце, 25 кози-волаци на стадала, 9,280 птици, 530 пчелни кошери, 25 камили и магара. Свинофермата ни е образувана през м. г. и наброява едва 260 глави.

В крафтерата ни след удвояването имаше сериозно падане на млекодаво, поради неосигуряване на достатъчно фураж. Но тази слабост отстранихме през миналата година и за 9 месеца от фуражна крава през

т. г. сме наловили над 1,150 кг мляко. Овцете ни не са тънкорунни, а хисарска порода. Отглеждаме ги предимно за месо и лой, тъй като стигат до 160—170 кг и много са гъсти. Сега преминаваме към тънкорунни стада.

Основната култура за нас от далечни години и сега си остава памукът, който обхваща 39 на сто от обработваемата земя. Въпреки че през м. г. ние бяхме принудени, поради природни бедствия, три пъти да посаждаме памука, пак получихме по 350 кг влакно средно от декар.

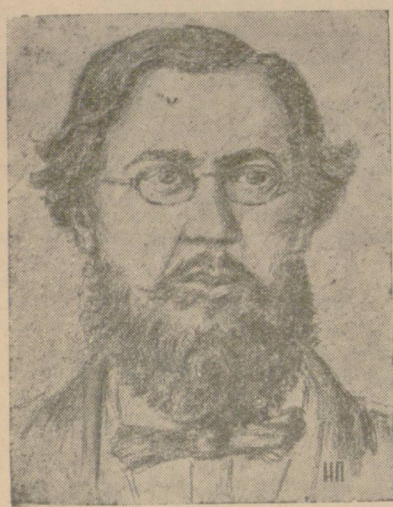
Едно от най-важните условия за получаване на високи добиви е осигуряването на подходящи за условията и качествени семена. Затова от 10-те участъка в кохоза 4-те са семенни. Даваме влакното в завода за преработване и ни се връщат от него семената.

Нашият кохоз дава семена и на няколко още кохоза в района. Тъй като брането на памука продължава у нас чак през декември, а понякога и до средата на януари, то чак от тогава започваме обработката на почвата. Най-напред минава специална машина, която обира всичките полуразпукани и неразпукани козаци които веднага се отварят в сушилицата на кохоза. В нея за един час се изсушават 40 тона памук и се прибира и предава на държавата и по-

НИКОЛАЙ А. ДОБРОЛЮБОВ

(1836 — 1861 г.)

Николай Александрович Добролюбов е руски революционер — демократ, велик литературен критик и философ-материалист, най-близък съратник на Н. Г. Чернишевски.

Скица: Н. Петрова

Добролюбов е роден в Нижни Новгород (сега Горки) в семейството на свещеник. В 1848 г. завършва духовно училище и постъпва в семинарията. В 1853 г. Добролюбов решава да се откаже от духовното поприще. Незавършил последния клас, той зарязва семинарията и отива в Петербург, където постъпва в Главния педагогически институт.

Под влияние на идеите на Белински и Херцен Добролюбов окончателно изоставя религиозните представи, вълнени му от детство и се провиква от демократически убеждения. Той води революционна пропаганда сред студентите, организира таен политически кръжок, издава нелегален ръкописен вестник „Съвременник“.

Още когато е бил в института Добролюбов започва да се занимава сериозно с въпросите на литературата и критиката.

В 1856 г. се запознава с Чернишевски и става негов верен съратник и ученик. Тогава той започва активно да сътрудничи в сп. „Съвременник“. В продължение на 5 години написват в него много статии и рецензии, които са ценен принос в руската революционна публицистика, реалистичната литературна критика и материалистическата философия.

Заедно с Чернишевски, Добролюбов възглавява идейно революционната демократия. Умело преодолели цензурните препятствия, във всеки брой на „Съвременник“ той пропагандира идеята за демократическо просветоване на Русия, довеждайки читателите до мисълта, че революцията е единственият път, който ще помогне на страната да се освободи от крепостническата изостаналост.

Добролюбов не пада своите сили, служейки на руската революция. Макар и тежко болен той нито ден не прекратява литературната си работа, разбирайки че пропагандата на „Съвременник“ е могъщо средство за идейната подготовка на демократическата селска революция.

Добролюбов умира в Петербург на 29 ноември 1861 г. и е погребан във Волковското гробище, в реда до Белински. В некролога, предназначен за „Съвременник“, Чернишевски писал за своя другар: „Той беше само на 25 години. Но близо 4 години той стоеше начело на руската литература, — не само на руската литература, — начело на цялото развитие на руската мисъл.“

Историческото значение на дейността на Добролюбов се заключава в това, че той, както и Чернишевски, възпитаваше истински революционери, събуждаше дълбоко съчувствие към трудещите се маси и ненавист към угнетителите, зовеше на борба против крепостничеството и самодържавието.

Кака Леса Джупунката, която месеше хляб в кирпичената пристройка — „лятанка кухня“ — помисли с досада: „Клисарите се надпреварват да напоят, че утре е Малка Богородица.“

Минута след това и последният камбанен звън се стопи над старите къщи, откъм горния площад долетяха тъпите, редки удари на барабан. Джупунката извади брашнеста ръка от тестото, услуха се дали наистина е градският барабанджия и викна към двочерто:

— Минке, Минке, ма! Бягай да чуеш какво ще бие барабанът!

По калдарьмената пътека в градската голокрако десетгодишно девойче събираше крушови листа, причудливо позлатени от ранните слани. То първо припадна към вратата. Едващо си отвори и спря на прага и късогледният, с набръчкан дребно лице общински прислужник бай Рашко наместо с достойнство телените си очила, поизкашля се и занарежда мотоното:

— Оу-бя-лене-е! Читалище „Напрекъд“ в град Елена обявява на град данството, че утре осми тог, от шест часа после пладне ще има сказка. Ще приказва за значението на картините нашият съгражданин и писател Петко Юрданов Тодоров. От читалището-у!

Бай Рашко дръпна палките от лаята си подмишничка, тупна с тях два пъти по барабана — спряч, това е само — попила по навик кръглата кокарда на синята си изехляла фуражка и потегли през мостчето за отсрещната „Кметска махала“.

Минка, недоволна от безинтересното съобщение, подсмърна без нужда, трясна вратата и заподскача на един крак към кухнята. Пътното грабна събраните червени и жълти листа и оти-

МЕЖДУНАРОДНИ БЕЛЕЖКИ НАГЛЕДЕН УРОК

Забитието в Унгария справедливо предизвика голям интерес сред всички обществени среди от целия свят. От тези събития всеки има какво да научи, а особено работническата класа и трудещите се селяни.

Реакциите на военноподпалвачески сили от Запада, след като извършиха широка пропаганда и организаторска работа за предизвикване на контрреволюционния бунт в името на „свободата“ и „добрия живот“ по техен образец, сега показва на изпитание унгарци истинското си лице.

Ето какво разказва виенският журналист Ото Йенек:

За сега на австрийска територия се намират около 30,000 унгарци, напуснали своето отечество под влиянието на западните си доброжелатели. Настаняването и изхраняването на тези бежанци е много тежка задача за Австрия. Помощта на западните капиталисти и ООН до сега се изразява само в шедрият, многобройни обещания и свършено малкото доларови чекове.

Унгарските бежанци могат да се разделят на две групи. Първата група се състои от възрастни хора, обзети от паника и страх, напуснали пограничните райони и подирили в Австрия „тихо място“. Само за една нощ от унгарския град Сопрон са избягали няколко хиляди души, които са били жертва на злонамерен слух че „руските войски ще бомбардират града и ще го сринат със земята“. Разбира се, подобно нещо не се е случило. А съветските войски даже не са влезли в града. Нито един изстрел не е даден от страна на съветските войски, но... в тази нощ половината от жителите на гр. Сопрон избягала на австрийска територия. Ето жертвите на един злонамерен слух, сега обект на оплаквания и пропаганда.

Тия нещастници са жертва на ония радиостанции и платени агенти, които сеят смутите, а след това крещат до пресипване за жертвите на тези смутите.

Повечето от тези бежанци само за няколко дни са се убедили в лицемерието на своите престъпителни. Няколко дни „свободен живот“ в капиталистическия свят бяха достатъчни, за да се решат отново, въпреки трудностите, да се върнат в своята родина.

Втората група унгарски бежанци са младежи от 15 до 25 годишна възраст. Те използваха стеклите се обстоятелства, за да избягат в „златния рай“ на западната „демократия“ там, където „леко се печелят пари и прекарно се живее“, както крещат говорителите от „Свободна Европа“ и безбройните позиви хвърлени на унгарската територия. Тези младежи сега стоят в концлагери, стоят в студени бараки и чакат „богатата“ си дневна лажба — три пъти дневно по едно канче грахова чорба и едно парче хляб.

Но към тоя нагледен урок по западна „демократия“ се прибавя и още един. Кулаци, едри земевладелци се опитват да търсят сред тия отчаяни хора — ратаи на ниска цена.

Тоя нагледен урок добре ще отвори собствените им очи. Те никога не ще дадат ухото на американската и друга реакционна пропаганда, защото добре виждат своята участ и разкошната вила край Виена, в която живее един от подстрекателите на бунта — граф Естерхази.

Д-р Йордан ЧЕРНЕВ

ОТ ВСЯКЪДЕ

НЕОТЛАВНА ОК НА БЧК И САНЕПИСТАЦИИ — Г. ОРИХОВЦА, уредиха полуживна здравно-физическа. Тя посети селата Долна Ориховца, Драганово и други. В гетрадицата от отпани посетителите на изложбата изказват благодарността си за добрата инициатива.

УЧИЛИЩНАТА МУЗИКА при тим казита в с. Полски Тръмбеш, Търновско се сформира тази година. Отначало беше трудно, но после всичко тръгна по-добре. През време на големите празници учениците маршируват под такта на училищната музика

Пред нашите очи

ЩЕ ОСТАВАТ ЛИ ДА СЕ РАЗРУШИ НАПЪЛНО?

През 1938 година в село Градница, Севлиево, построи мост. Край този хубав мост, който беше започна да се напълно завършен, остана да се направи паркетът му и някои други по-малки работи. Изминаха вече цели 18 години, а не само не мостът не бе довършен, но и не се положили каквито и да е грижи

за неговото поддържане. Поради това от единия Населението е готово да даде безплатен труд за неговото довършване, но Окръжно п. т. н. о. управление трябва да отпусне една минимална сума, защото мостът продължава да се руши и ще пропадне напълно.

Петър Хр. Петров

НЕОБХОДИМО Е ДА СЕ ГЛЕДА ПО-РЕАЛНО НА НЕЩАТА

Икономистите са важен въпрос, споделят пред всеки гражданин в социалистическо общество. Те обаче се подценяват от някои ръководни органи.

Във връзка с преброяването на населението, което ще се извърши на 1. XII. т. г., ще се изразходват около 8,000,000 лева. Този сума явно не е малка и всяка икономика, която е възможно да се направи, ще бъде от чувствителна полза.

Как вледат на тази работа обаче другарите от ОНС в гр. Павликени?

С цел да се подготвят преброявателите и контролните за правилна и безгрешна работа, в гр. Павликени се състоя конференция с преброявателите от всички села. Тя продължи 3 дена. За тия 3 дена светът на с. Горско Сливово трябва да плати командировки общо над 1,000 лева. А колкото села са в околията?

Това нещо се виждаше от др. Първан Маринов, ст. инспектор по статистиката, но той не направи нищо за съкращаване на разходите. Първо тази конференция можеше да се проведе само със секретариите на изпълнителите на МНС от изпълнители и пак щеше да изгасне своята роля.

Да оставим това настрана. ОНС гр. Павликени обеща, че ще бъдат осигурени храна и места за спане, а това не станало. Всеки се хранеше къде намерил, а в оставените стаи беше невъзможно да се спи.

Нака другарите от ОНС по добре преценят нужното ли беше да се харчат толкова пари?

Пеньо Делилаев

СЪВЕТИ НА ЛЕКАРЯ

Под простудни заболявания разбираме остро възпаление и заболяване на горните дихателни пътища: носа, гърлото, ларинкса, бронхите и оелите дробове. Такива заболявания се наблюдават най-често през студентите и променливи годишни времена (пролет и есен).

Най-често срещаното заболяване, свързано с простудата, е грипът (инфлуенца). Грипът се причинява от вирус, който се намира в изобилие по лигавицата на носа и гърлото на болните от грип. От там при кихане, кашляне и разговор заедно с капчиците слюнка, лиги и храчки вирусът на грипа попада във въздуха. Известно време той се задържа там, а след това пада на пода, стените и предметите в стаята. Следователно прехът от тая стая съдържа грипния вирус.

Заразяването на здравите хора става по няколко начина: когато то са в съприкосновение с болен и вдишват въздух, съдържащ причинителя на грипа, когато употребяват и пипат предметите, до които е бил в досег грипно болен. Проникнал в тялото на човека, вирусът на грипа се размножава бързо и причинява заболяването.

Грипът започва обикновено с общо отмаляване, главоболие, болки в ставите на цялото тяло, мускулни болки, тръпки и повишена температура. Към тези явления често се присъединяват хрема, болки в гърлото, кашлица и слабост. Езикът е обикновено обложен. В повечето заболявания апетитът липсва. Ако няма усложнения грипът трае 5-6 дни.

Трябва да се прави разлика между обикновените простудни заболявания на горните дихателни пътища и грипа. Грипът се различава с разнообразни прояви и особено тежко поражение.

КУЛТУРНИ ВЕСТИ

ДЪБЪТ УСПЕХ има театралният колектив при фабрика „Металургия“ — Г. Ориховца. Самодейните — актьори са предимно работници. От няколко седмици колективът е на обиколка из нашия окръг.

БИТОВАТА ГРУПА при радио София под ръководството на др. Ангел Игнатов изнесе в с. Благоево, Горноорховско с голям успех музикална вечер. Бяха изпълнени народни песни от всички краища на страната. Театралният колектив при читалището в селото представи на 20 ноември комедията „Вражелец“. Добре играха Йордан Дримве, Димитър Георгиев, Стоянка Грешева и други.

ПО СЛУЧАЙ 100 ГОДИНИ от създаването на българския театър колективът при читалището в с. Русалия, Търновско представи пиесата „Байкаджийо Йоно“. Посетителите останаха доволни от играта на самодейците.

НЕОТЛАВНА пионерите от шести клас при училището в с. Динял, Търновско проведоха пионерски сбор, посветен на пролетарския поет Хр. Смирненски.

(По дописки на М. Занев, Ст. Гайдаров, Б. Пенчев и Ат. Николов)

Простудни заболявания и борбата с тях

ва дихателните органи, сърцето и нервната система. Грипът, протекъл даже в лека форма, отслабва организма и може да създаде благоприятна почва за изостряне на туберкулозата и други хронични заболявания.

Как да се предпазим от заразяване? Преди всичко не трябва да посещаваме болни от грип — общо да обтягваме допир с тях. Ръкуването, целуването както и употребата на общи прибори за хранене в дните на грипа епидемия улесняват заразяването. Всеки трябва да има свои лични прибори за храна, чаша за вода, носни кърпи, кърпи за лице и т. н.

Голямо значение за предпазване от грип има измиването на ръцете със сапун след връщане от работа и особено преди ядене. Сапунът убива вируса на грипа. Също така трябва редовно да се мият зъбите и изплакват устата.

Излагането на простуда улеснява заболяването от грип. Облеклото трябва да бъде съобразно с промените в времето, така щото да предпазва от простиване. Краката винаги да бъдат сухи и топли.

Чистият, свеж въздух, слънцето и чистотата ограничават заболяването от грип. Затова проветрявайте добре по няколко пъти всекидневно вашето жилище и работно място.

РЕДАКЦИОННА БЕЛЕЖКА

В бр. 138 от 17. XI. т. г. в страницата „Хитър Петър“ на в. „Борба“, в материал под заглавие „Настрагил ходжа надляган“ бе критикуван председателят на ТКЗС в село Леденик, Търновско.

От допълнителната проверка се

за предпазване от грип е много важно закаляването на организма. То може да се постигне чрез всекидневни физкултурни упражнения, а също така и чрез упражнения на различните видове спорт.

Наблюденията са доказали, че извиряването на приборите за хранене намалява значително заболяването от грип. Затова в столовете и ресторантите трябва непременно да се извиряват приборите за хранене, особено чашите, лъжиците, ножовете, вилиците. За по-добро изчистване на съдовите и приборите от мазнини препоръчва се към водата да се прибавя 2 на сто сода или обикновен прах за пране.

На посетителите на обществени заведения за хранене трябва да бъде осигурена възможността да си измият ръцете със сапун.

Не трябва безразборно да се храни и плое, а само в кърпа или плувалник. При кихане трябва да се закриват устата и носът с носна кърпа.

Борбата с грипа е възможна и резултатна при широка съзнателна и активна помощ на населението. Само чрез общи усилия на здравните органи и трудещите се ние ще запазим здравето на населението и не ще допуснем избухването на епидемия.

д-р В. ТОДОРОВ

санит. лекар при Окол. санепицентрация — Търново

Абонирайте се своевременно за списание

„БЪЛГАРСКА МУЗИКА“

Месечно списание за музикална култура, орган на Министерството на културата и Съюза на българските композитори. Списанието помества статии по музикално творчество и изпълнително изкуство, музикално наследство, народна музика и музикално образование, рецензии и отзиви за опери, оперети и балетни постановки, концертен живот, художествена самодейност, вести от чужбина и други.

Годишен абонамент 25 лева за 10 книжки. Краен срок за абонамент 20 декември т. г. Абонаментът се извършва във всички т. п. станции, чрез разналичите и междуселските куриери. Не пропускайте срока!

1-1

ф»ка „Е Л О В И Ц А“ — Габрово

Водими от обещанието си по призова на групата чедни предприятия, упоритите работници от ф-ка „Еловица“ завоюваха високи трудови успехи в изпълнението на годишния производствен план, заеха достойно мястото на първенци в системата на Управлението и за III тримесечие

бяха удостоени с преходното червено знаме на Министерството на тежката промишленост и Централния съвет на профсъюзите.

Ръководството на фабриката, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДСНМ сърдечно им благодарим за плодотворния труд, **ЧЕСТИТИМ ИМ ВИСОКОТО ОТЛИЧИЕ**, и им пожелаваме да го задържат занапред с нови още по-големи победи за делото на социализма и мира.

1-1

Сказка в старото читалище

РАЗКАЗ от Стефан БРЕЗИНСКИ

де да каже на майка си какво е чула.

1899 година.

От скрито сред папур изворче над пътя срамежливо течеше водичка-сълза. Под пътя водата се събирала в разлята локвичка. Септемвриският залез хвърли червеникавите отблясъци на последните си полетати лъчи в изворовата локвичка и тя сякаш затрептя. „Морно от пращица и горещ дивен път, слънцето като че притови клепки над Яковските баири на запад от старото градче.“

Пращият безвтрден ден на ранната есен си отиваше тихо.

От лозята на еленските чифчици на рид „Чуката“ слизаха двама души. Единият — коремест, с трамплини рижки мустаци — носеше твърде малка телена кошничка, послана и покрита с лозови листа, под които жълтееха няколко грозда ранозерина шасла. Другият — висок, изпечен от слънцето здравяк — беше пъхнал показалец в закаралката на провесеното от лаяното му рамо черно сако, а с лявата оживено ръкомахаше.

Двамата спряха до изворчето сред папур. Високият коленичи внимателно, пи вода и се изпери. Другият само напика с мени запотеното си лице. Говорейки пак заслизаха по буренялния път.

Хич не ми е ясно — провлачи бавно дебелият. — Какво пъй толкоз не ми приказва за картини хаджи Топоровият укука Петко! Знаям си ги ние картините!... Добрите са си добри, пъй калавите — не ги щем! — А-а, грешни, хаджи Цончо! — не се предаваше високият. — Туй е цяло изкуство, наука! Картините си имат свой език, свои тайни, своя история. Аз вярвам на Петка, че хубави работи ще ми каже.

— А, бе ще идем да го чуиме че е учено момче. В Немско беше, в Швейцарията ходи.

Незабелязано събеседниците сякоха до мостчето на пътя за Златарица и се разлячиха.

— Добър час, хаджи! Аз отивам в салона.

— Сполай ти, даскале! Пък и аз ей сегинка ще дойда. Сал да оставя у дома кошничето.

Високият, мургав учител Милан пое с широки крачки по калдарьмената улица към центъра. След малко той хлъзна в сенчестата широка стая от приземния етаж на Горбановата къща, която стая служеше за читалищен салон.

Тук вече бе гъмжило от хора и даскал Милан застана прав най-отзад, до вратата. Отгледан внимателно седналите и спря поглед на първия ред. Силно черната, кълвава коса на женска глава над прави рамене в бял жакет накарва да трепне нещо в гърдите на младия учител. Сладостната позната спазма под лъжичката му подкаса че това е тя, Мина Тодорова, сестрата на писателя, чернооката веселка и първа хубавица в града, по която той скритом копнееше.

До нея на дълъг врат стърчеше белоградската, плешива глава на баща й, хаджи Юрдан, който приказваше с друг еленски първенец — хаджи Николчо Бакалов.

Околийският управител Тумпаров едва-едва се навелаше да че какво му щепне полугласно полицейският старшия. Отврем-наврем двамата се извикотваха съвръхно, като замерваха с поглед наляво към сочната вдвичка Марковича.

По-нататък недоволно стърчеше калмивката на поп Тодор Калинкин и се реляха другите графски величия: хаджи Михаил, хаджи Христо, Никифор Попов, Цоню Бояджията.

На втория ред седяха братът на Петко — Христо, майка му, кметът и кметичката, до нея кака Леса Джупунката, младият поп с попарията си.

Даскал Милан прехвърля поглед над зад в салона. Там се притискаха върху обикновени дървени пейки еснафите-занаятчици с жените си — „простоделието“, както се изразяваха пър-

венците-чорбалджи. Най-отзад и покрай стените стърчаха бедняците: продавачи в чорбалджиите люлки, киралджи и каруцари, дребни земеделци. В салона бръмчаха десетки гласове и в ушите на даскал Милана те се сливаха в еднообразен шум.

От края на първия ред се надигна дългогодишният читалищен деец, учител Кирил Кирчев, пристъпило до залатаната с бяла покривка маса и се подпря с лява ръка до чашата с вода.

Повърни със сребърното звънче като обхои с поглед над главите на селняните. В салона се заигита, проскърпаха пейки, а Кириловият пътешен глас зареди равно.

— Драги съграждани! Днеска ще направя сказка за значението на картините нашият уважаем съгражданин Петко Юрданов Тодоров. Приканвам ви да го изслушате с внимание.

Даскал Кирил седна зад масата, а от най-крайния стол на втория ред стана тънък, мургав млад мъж с бие стачи живи очи. Той похвана нервно папйонката върху колосаната си яка, после пригладил черната си гъста брадичка и вървешком извади голям часовник от джобчето на копирената си жилетка. Застана зад масата, поста ви часовника на нея, изгледа събраните и едва забележимо се поклони.

В салона сякаш престанаха да дишат.

— Красавец е да му се ненагледам! — помисли даскал Милан, като следеше с поглед стройния черноок мъж.

— Госпожи и господа! — една мелодичният глас на Петко Тодоров.

Той извади от страничния джоб на сакоето си няколко листчета с бележки и продължи:

— Темата на моята беседа е „Научното и морално значение на украсата на читалищното здание с картини и портрети“.

— Всенизвестна е огромната културна роля на народните читалища преди Освобождението. Те тогава бяха революционни огнища пръскаха светлина и просвета, бубаха национално съзнание.

Младият писател умело се прехвърля върху значението на картините,

заговори за тяхното възпитателно въздействие, особено върху подрастващите.

В салона не мръвяха.

Хаджи Юрдан бе запнал доволен знака си и несъзнателно кимаше с глава. Чернооката красавица Мина, сякаш учудена, бе отворила големите си черни очи под високи вежди и в захлас пиеше думите на брата си.

— Редно е читалищните сгради да бъдат украсени с портрети на видни хора, заслужили народни дейци! — говореше с жар Петко.

Даскал Милан вдигна глава към портрета на цар Фердинанд, окачен над вратата, после премести поглед към другия — на руския император Николай II и едва забележимо се подмихна: „Хм, заслужили народни дейци!“

В следния миг даскал Милан се вторачи учудено в младия оратор: — Защо е поставен тук портретът на този австрийски принц? — с ръзко движение Петко Тодоров посочи картината над главата на даскал Милана. Някои в салона се обърнаха назад, сякаш не бяха виждали досега „австрийския принц“.

— Къде са портретите на Ботев, на Левски, на други заслужили българи? — сечеше с ръка въздуха дръзкостен оратор, а очите му блестяха още по-силно.